

HENNING MORTENSEN

Ud på natten, når det regner...

Sluttelig vil jeg da også lige nævne at jeg har modtaget et brev fra Statens Åndssvageforsorg af hvilket jeg kan danne mig et skøn over min halvbroders situation som den har været livet igennem, og som den var indtil for en time siden. Han elsker chokolade. Overlægen skriver at han elsker chokolade, og det er det eneste han bryder sig om her i verden. Han ville for eksempel ikke have haft glæde af mit besøg - så jeg behøver ikke at have dårlig samvittighed. Som hans værge er jeg naturligvis bekendt med hvad der gennem tiden har stået af penge til ham fordi Overformynderiets Bogholderi, Holmens Kanal 20, København K, jævnligt sender mig en kontooversigt. Det drejer sig om nogle få tusinde kroner. Jeg har derfor i sidste måned sendt overlægen et brev i hvilket jeg gør opmærksom på at der gerne må tages penge herfra til chokolade. Selvfølgelig inden for rimelighedens grænser. Der kunne være tale om renterne i det mindste. Allerede i 1964 blev min halvbroder umyndiggjort via et retsmøde den 11. juni, klokken 11.30 på dommerkontoret i Mariager, og denne ret blev beklædt af dommer E. Nielsen. Alt dette bekræftes naturligvis i udskrift af skiftebogen for retten i Mariager (sag 1334). Dette dokument har jeg i min besiddelse. Min halvbroder var først i Brejning, senere i Skanderborg, men nu på Sødisebakke, Mariager, rosernes by. Han blev født den 27. maj, 1901. Og han døde i går.

Jeg fik ham aldrig at se. Skønt jeg blev hans værge efter min fars død, fik jeg ham aldrig at se. Det gjorde min nu afdøde kone derimod. Hun rejste til Skanderborg for år tilbage og besøgte ham. Hun fortalte at han lignede mig på en prik. Næsen, ørerne, øjnene. Hun sagde at han var fejlanbragt, han elskede dyr og blomster, hun sagde at han lignede en levende udgave af mig. Min kone og jeg havde det ikke godt sammen. Men jeg slog

hende ikke ihjel. På den anden side gjorde jeg heller ikke livet lettere for hende.

Jeg må henholde mig til udskriften. Min halvbroder var ude af stand til at varetage sine anliggender, ja, han forstod end ikke betydningen af sin umyndiggørelse. Og jeg er sikker på at han har haft det nogenlunde og meget passende. Det kan da også bekræftes af et brev, som jeg modtog for nogle år siden. Det var skrevet af en kvindelig assistent fra afd. I, Sødisebakke, og det hed heri bl.a.:

Jeg vil paa Deres Halvbroders Vegne sige mange Tak for Opmærksomheden til Jul. Ja, han elsker jo Chokolade. Han er frisk af sin Alder at være. I December Maaned var han med nede i Mariager By til Juleudstilling, hvilket han saa ud til at nyde. Og bagefter var han paa Postgaarden, hvor vi fik Kaffe. Deres Halvbroder er en meget rolig Mand nu. Saadan har vi jo ikke altid kundet sige. For dengang han var Gartner og skulde rive Stierne, slog han en anden Klient i Hovedet med en Rive og løb sin Vej.

Min kone var hysterisk i fundamentet. Ikke blot det sædvanlige kvindelige med høj stemme og fagter, altså halvt skuespil, halvt neurastenisk elendighed, men hysterisk i fundamentet. Alligevel gør man sig sine tanker. Det kan være ud på natten, når det regner... og det er så det allersidste jeg vil nævne. Næh, hvorfor skulle jeg dog have besøgt et uroligt spejlbillede af mig selv? Jeg er enebarn, ikke tvilling.